

[Guldberg.]

som vi før har været inde på, er vi ganske overbevist om, at det kunne lade sig gøre, lige så overbevist som vi er om, at hvis man indfører begrebet omkostningsbestemt husleje med huslejekontrol over hele landet, også de steder, hvor det nu er frit, ville det være mærkeligt, om dette begreb skulle udvikle sig anderledes end hidtil. Det hidtidige har været ca. 9 pct. huslejestigning kumulativt om året, dvs. væsentlig mere end i den lovregulerede husleje. På vej ind i nogle prisstigninger, som vel bliver nogle af de største, vi har været med til i mange, mange år, forekommer det os at være halsløst at forestille sig, at vi kan få orden på huslejeområdet ved at gå ind i en omkostningsbestemt huslejudvikling over hele landet, også de steder, hvor et frit boligmarked har vist sig at kunne fungere. Der er altså ikke megen sympati hos venstre for selve fremgangsmåden, men igen må jeg sige: det er vel ting, man kan snakke om, for der er vel en mål-sætning i det.

Jeg skal holde mig fra enkeltheder. Jeg vil kun sige det ene, mere som et råd, at hvis man virkelig sætter sig for at gå den vej — men det gælder for øvrigt næsten enhver udligning — vil jeg bestemt mene, at der må tages hensyn til det melleminterval, der har været ved genudlejningsforhøjelserne. Det tror jeg også boligministeren vil være enig i. Men spørgsmålet er blevet rejst, og det kan være rigtigt allerede nu at gøre opmærksom på det.

Beboerdemokrati kan vi ikke have noget imod. Vi synes, der skal være lige forhold for lejere, hvad enten de er lejere i det private udlejningsbyggeri eller i de boliger, der ejes af de sociale boligselskaber.

Kommer vi til udligningsbidraget på de 2 pct., må vi sige, at det forekommer os, at dette er en omvej. Jeg kan godt se, at hvis man vil lave omkostningsbestemt husleje og på en eller anden måde skal have de ting på plads, kan man meget nemt havne i dette. Men efter vort synspunkt skal en sådan afgift modsvare noget andet, nemlig kompen-sationen, der skal til, og så er det ikke 2 pct., men formentlig noget andet. Det er 2 pct. af ejendomsværdien, og det er klart, at ejendomsværdien afspejler huslejen, og det vil sige, at man lige så godt kan finde en anden ordning på det og direkte forbinde

det med at få udlignet huslejen efter de principper, som vi i venstre tidligere har gjort opmærksom på.

Jeg skal ikke sige meget om lov om bolig-byggeri. Men jeg vil gerne for en sikkerheds skyld ligesom hr. Bendix gøre opmærksom på, at i vort almindelige standpunkt til spørgsmålet om forskelsbehandling er indbe-fattet vor stilling til det, der hedder den særlige indeksregulerede finansiering, hvis den skal laves efter det, der er lagt på bor-det. Her kan det være rart en gang imellem at tale rent ud om tingene. Vi har haft et renteniveau på 10-12 pct., og derfor lavede man et særligt renteniveau for det sociale boligbyggeri, som man satte til 6 pct. som noget midlertidigt, som skulle afvikles. Ser man nu på det forslag, som jeg forstår man har tænkt på, går det ganske enkelt ud på at gå ned til en finansiering af det sociale boligbyggeri i en lukket kredt og i et vist omfang til 3 pct. Man kan selvfølgelig sige, at når 6 pct. ikke er nok, må man ned på 3. Men det gør det ikke bedre; det gør kun skævheden meget større. Så kan man sige: men det bliver indeksreguleret, det bliver afviklet. Ja men det gjorde det andet jo også. På den ene måde siger man: vi holder det fast i nogle år, og så skal det forsvinde, og på den anden måde siger man: nu skal det forsvinde gradvis i løbet af 40 år, eller hvor meget det nu skal være, med en in-deks, som enten skal være en byggeindeks eller lønregulerende pristal. Der skal mange økonomer til at overbevise mig om, at man på nuværende tidspunkt overhovedet har nogen som helst interesse i at sige et eller andet om, hvordan man vil regulere det længere frem i tiden end lige de allerførste år. Det er altså en politisk indeks. Det er en politisk fastsat rente, og det kan man selvfølgelig være tilhænger af. Jeg synes, det er rigtigt for vort vedkommende at gøre op-mærksom på, at det er vi ikke, og vi tror ikke, det er til gavn for den opgave, vi gerne vil være med til at løse.

Til sidst nogle bemærkninger om parcel-husproblemet. Jeg tror, man bliver nødt til at komme ind på en nytænkning på dette område, og det tror jeg også regeringen bli-ver. Det er rigtigt, at der er en række pro-blemer, der skal løses. Vi vil også gerne være med at løse dem. Man kan opstille udmær-kede eksempler på, hvordan man i kraft af